

1883-10-16

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Sora

Omtalte personer:

Victor Emanuel II Af Italien

Jean Baptiste Camille Corot

Familien Ferrantes

Susette Maribo

Viggo Pedersen

Theodor Philipsen

Wilhelmine Skovgaard

Kristian Zahrtmann

Omtalte steder:

Civita D'Antino, Italien

Rom, Italien

Arkivplacering:

Mappe 41 nr. 32

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

mindre end, i jfvt. Hadde, adst. Det er nemlig
unge Løst oliven og med Løst, endel i tegningen. Når
jg gjør mig om og gjør mig ud, for jg de er ikke, så
at male, men for mit vedkommende med det ting, så
kan ikke male dem i en smag, forst for. Men kan ikke
dels, jg se en særlig de ikke tegning og for i dem, og den
lister ikke ud af jenside, lige så lidt som olivenens næsten
nippes og siddende for kvist med den vildt skinnest muligt
hadde sig fremkommer ved videred, og det er langt
jg forde så godt, at i et land med så stræng og fuldendt
formet et træ som olivenen, må man også at bygge templer
som dem i Rom, der i jenside ikke kan, det skal de templer
er jo smukke, men oliventræet bliver endnu skinnest i Guden
Land med de, om jfvt. to smukke. At jfvt. Løst
de skinnest, men vil næsten alle dem, der er skinnest
Malering, som ikke er alle, fulde i Landet, (Når de glemmer
er en, og jg jfvt. jenside), men de er vist en vidt jenside
det alt skinnest. At jg belevner dig med jenside, jfvt. jg
at dog kan en, så umiddelbart, og jg ved ikke, hvad jg skal
sige om dem. R. og jg ha jg, jg at male, vi ha på et Land
uden Camp for 4, det er et vist jenside, den er
omvendt skinnest jenside, og vil er en jenside
den med en skinnest jenside med indtil jenside, så kan
Vi og jg skinnest jenside mang en jenside jenside
Løst dem mildt, skinnest. Den kan på et jenside jenside
Klar er en jenside jenside, dog er det og skinnest, den jenside
Løst for det jenside, de jenside mange jenside jenside
imellem. Jg held mig alle, men særlig jenside jenside
jenside jenside, jenside og jenside, det jenside er jenside
jenside, den vil, den jenside jenside jenside jenside

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe VI Nr. 32

Porta 16 Oktober 1883. Høst, strømt, stærkt
Vind, og det er vist
jenside, det er vist

Kjære Catharine! Jg kommer efter brev fra det nye hjem!
Jg er så glad over at tænke mig dig her i den nye, og jenside
Tak for Løst; du betaler mig Løst, med jenside i Rom.
Tidst skal jg held dig for den, der kan jg, og jenside som man
Løst jenside, og jenside, og jenside, så meget af dig, det
Du vil jenside den er strømt, ved at jenside jenside. Du vil
man for i en Løst jenside man jenside jenside; jenside med
Løst end i en Løst. Der er allerede for jenside, det skal de jenside
Løst så meget held som i Rom, det skal komme i en jenside
jenside, og jenside Løst jenside jenside i Rom. I Rom
Løst det af jenside jenside, dog kan jenside er jenside jenside
Løst de jenside for de jenside man jenside, og de er så jenside
at det jenside jenside med dem, en kan jenside Løst de
de kan jenside og det jenside kan de og for at jenside, det jenside
jenside i Rom og jenside er det for at jenside jenside, er
er jenside med dem, de er vist et jenside jenside
jenside. De er ikke alle jenside jenside, men jenside jenside
Løst det ha de, og jenside Løst de jenside jenside, jenside
Løst jenside jenside med dem jenside, som jenside jenside
Løst jenside i man er jenside jenside. Moderen er nemlig, jenside
Løst jenside er den jenside af dem alle, det for jenside, for at
Løst jenside jenside jenside jenside, de kan jenside jenside
Løst jenside jenside med det jenside alle jenside jenside jenside
er kan jenside jenside jenside, og de jenside de vil jenside jenside
jenside jenside jenside jenside jenside jenside. Om jenside
Løst jenside for at jenside jenside Løst for jenside jenside
jenside jenside de og jenside jenside, og jenside jenside. Det
for 30 år siden, de jenside jenside jenside jenside, det er jenside
jenside jenside jenside jenside jenside jenside jenside jenside

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

den var præst, var, at det var en piemontese, som had en
høflig forfatter. I 2. Etage siden kom, men i det samme
strømmede en punten berønde mand ind, greb og bandt hen
og præsten, præsten havde de trost til at lide, siden blev bled
den ind), plyndrede bledet og slæbt den med ud i kjørgen.
Der havde de den i 3 dage, for at bruge den til at præste
penge ud af familien, så drev de den. Noget som
blev grebet ind på ikke bestemt, jeg tror dog de tillid blev
stjælede, men er nok hen en gammel hen tillige af den
slagt ialt alle den i egen, og de mange penge de sendt er bender
bort, hvorimod familien i Paris alle er udeblevde. Om
de var anden grund til udeblevde, end at Corroni (Piemont) og
præsten holdt med Victor Emmanuel og saender om paven.
Ved jeg ikke, men det er dog rimeligt, ialt heldt lyst til penge.
Og det ligger indem i familien, end den fortæller om faderens
og andens død, præsten var afkøbt omhy. Nu er det godt lang
tid og heres hen en øgning, det ingen tænke men på
vinder i i krigsuden Lad Victor Emmanuel og også en hel bender
slagt hen på tøret i Rom. Noget forresten had et til
Lad de de dog have have ikke foringen, skal jeg ikke kunde
sige, men minder det var af den grund, at de vilde have for mange,
men de bender i det hele meget ligetiligt ad samme tid,
det er jo sandt det indde ikke så underligt forresten opleve de
ikke så meget dattere, ha for detmest aldrig vandt. Men om
skal hen jette, så det er vel ikke så underligt med mig
imellem for lyst at snakke med andre mennesker by er
for resten de vilde at snakke med, jeg dog ikke for meget.
Alle nu correspondere jeg med Corroni, så den tiden på den
som i modern viden for paven by venter på en øgning

dog for at få stude. Det er rigtigt, det smad bare sammen, for
den skal det til. Ved jeg ikke, men det ligger i Rom, ha er så mange
Lad og vi har heldet op at gøre, men inden jeg går, bledt vedt me
jeg vist op og se familien og jeg siden og det forresten til jeg om det
blev den Lange, og det Lange. - Den er jo begyndt på at det
gør sig selv, store med mine vaskerige på Rom, og en
hal helom minder mig for i den god heldt op af Ladhen
Ladhen, så man ved hvor hen man skal vende sig hen, den
Ladhen har en temmelig stor som hen grebet bender.
i Ladhen, den hen ved utrolig meget og den ved megen om det.
Det er på det bledt og på det bender bled, den og bender
udenfor, den Ladhen på faderen krigsuden bledt om bender den
først hen være. Men Ladhen bledt og koldt meget
slagt bledt bledt den på det, alle mulige steder på, i
de bender alle de bender på det bledt. Den bledt, bledt
Ladhen mist af at tage den på af munden på, for de delo nær
den er meget med, hen den bledt med det vil man ladhen bledt
Ladhen den bledt så bledt, det den hen tage den bledt man
Ladhen den bledt en for detmest, Ladhen den er af den bledt
Ladhen den ha de grove træer udenfor bledt den bledt for den
Ladhen den vinger for detmest bledt, den bledt man vinger, den det
vil man at bledt en for detmest, Ladhen den er af den bledt
Ladhen den ha, på den Ladhen bledt og vinger med spring. Den
Ladhen den i høst fald lykkelig bledt op af griffen uden under,
Ladhen den for første gang lykkelig medt often Ladhen den,
for de Ladhen den som vinger bledt på under bledt,
den bledt bledt bledt. Det er rigtigt, i den hen Ladhen bledt,
for indem er det hen Ladhen, men jeg glæde mig forresten bledt
til at arbejde med den, Noget det bledt bledt af samme
Ladhen bledt bledt bledt bledt, den Ladhen den Ladhen den